

прав патентовласника на території інших держав, особливо у разі виникнення спірних ситуацій чи незаконного використання об'єктів інтелектуальної власності.

– Відсутність чіткої державної політики сприяння розвитку венчурного бізнесу та економічної заінтересованості більшості господарських суб'єктів у реалізації принципово нових розробок, нововведень високого техніко-економічного рівня, а також відсутність фонду компенсації ймовірних витрат/провалу[1, с. 166].

Основною перспективою для вітчизняного ринку венчурних інвестицій є посилення економічних зв'язків з ринками інших держав, запровадження надійної та ефективної взаємодії та обміну досвідом. Сьогодні класичні венчурні інвестори в Україні – це насамперед поодинокі венчурні фонди та інвестиційні компанії, бізнес-інкубатори та акселератори, бізнес-ангели та підприємці. Поки що венчурних фондів дуже мало, проте вони вже готові розглядати та підтримувати різні напрямки українських інвестиційних проєктів та зорієнтовані як на внутрішній, так і на світовий ринки. Серед найбільш активних венчурних фондів, які розглядають можливості інвестування в Україні, можна назвати такі: TA Venture, ImperiousGroup, AVenturesCapital, DetonateVentures, GlobalTechnologyFoundation, Венчурний фонд Буковина [2, с. 152]. В Україні існує значний попит на інвестиції венчурних фондів, проте часто ініціатори інвестиційних проєктів не готові запропонувати якісні інвестиційні продукти. Венчурні інвестори в Україні зіштовхуються з проблемою якості підготовки та життєздатності інвестиційних проєктів. А рівень фінансово-економічної грамотності ініціаторів та якості підготовки документації більшості проєктів є недостатніми. Українська інвестиційно-інноваційна системи ще не дозріла до побудови венчурної моделі бізнесу, але впевнено йде до цього.

Список використаних джерел:

1. Кочур Ю. Г. Форми і типи венчурних інвестицій / Ю. Г. Кочур // Актуальні проблеми економіки. – 2014. – № 2. – С. 162-169.
2. Поліщук О. А. Участь України у світових ринках торгівлі венчурними інвестиціями / О. А. Поліщук // Мат. Міжнародної науково-практичної конференції Львівського торговельно-економічного університету «Стратегічні пріоритети розвитку внутрішньої торгівлі України на інноваційних засадах», м. Львів, 26-27 жовтня 2017 р. – Львів: Видавництво ЛТЕУ, 2017. – С. 152-153.

ДІДЖИТАЛІЗАЦІЯ: ОСНОВА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Нісходовська О. Ю., канд. екон. наук, доцент, Подільський державний аграрно-технічний університет, м. Кам'янець-Подільський

Сьогодні відбувається найважливіша трансформація нашого часу – діджиталізація. Формування та розвиток Digital-стратегії, інтегрованої з бізнес-

стратегіями виступає необхідною умовою забезпечення майбутньої конкурентоспроможності шляхом трансформації підприємства від традиційного до технологічного. Із прискореними темпами розвитку нових технологій, використанням повного спектру інноваційних важелів лідерство стає обов'язковою умовою й запорукою стійкої конкурентної переваги підприємства.

Діджиталізація в агробізнесі докорінно змінює підхід до організації збору, обробки, зберігання та використання інформаційних даних, знижуючи витрати на виробництво і підвищуючи продуктивність роботи, а значить і рентабельність.

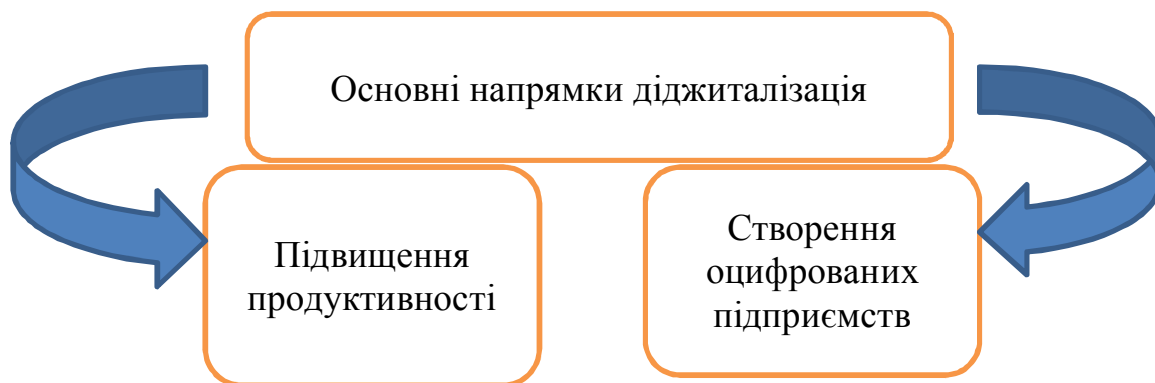

Рис. 1 Напрямки, в яких рухається діджиталізація

У світі виділяють два основних напрямки, в яких рухається діджиталізація, а саме підвищення продуктивності і створення в майбутньому абсолютно оцифрованих підприємств. Використання нових технологій в бізнесі знижує загальні витрати, за допомогою чого збільшується прибуток. Саме завдяки оцифруванню підприємства усвідомлюють, що здатні удосконалюватися в своїй галузі. Таким чином, потрібно менше зусиль й затрат, оскільки діджиталізація допомагає подолати деякі бар'єри і легше перейти на новий рівень управління підприємством. Саме завдяки оцифруванню ведення бізнесу зазнає кардинальних змін в кращу сторону. На даному етапі багато компаній мають можливість вибитися в лідери з мінімальними витратами, всього лише за допомогою діджиталізації виробництва. Другим напрямком діджиталізації є «цифрові підприємства», тобто вони створюються завдяки хмарним технологіям і існують на основі віддаленої роботи. В економіці стає все важче вижити, якщо компанія не є «цифровим бізнесом». Саме тому все більше і більше підприємств звертаються до хмарних сервісів.

Необхідність у діджиталізації обумовлюється ще й прагненням до постійного підвищення рівня своєї конкурентоспроможності, що в свою чергу є передумовою виживання та розвитку бізнес-організацій в умовах неоекономіки. Саме діджиталізація забезпечує підприємствам такі конкурентні переваги як: надання додаткової цінності товару через якісний сервіс; високий рівень зв'язку з клієнтами та цільовою аудиторією; підвищення іміджу компанії за допомогою швидкої комунікації з клієнтами; зниження ціни за допомогою автоматизації

процесів та оцифровування бізнес-процесів; прозорість внутрішніх та зовнішніх процесів підприємства; підвищення лояльності клієнтів до компанії.

Ще одним позитивним моментом діджиталізації є поява новітніх спеціальностей, які виникають на ринку праці. Отже сьогодні можемо спостерігати значну нестачу кваліфікованих кадрів саме в сфері цифрових технологій. Наразі мало бути фахівцем, потрібно також швидко адаптуватись до вимог сьогодення, тому це призведе до появи нових професій, які задовольняють всі потреби економічного ринку.

Разом із тим існують і деякі недоліки процесу діджиталізації [3,5].

Таблиця 1.

Переваги та недоліки діджиталізації

<i>Переваги діджиталізації</i>	<i>Недоліки діджиталізації</i>
✓ високий рівень конкурентоздатності;	✓ необхідність у високоякісних виконавцях;
✓ спрощення роботи з масивом інформації;	✓ при невмілому використанні може зіпсувати взаємовідносини з клієнтами;
✓ економія коштів;	✓ переваги не носять стабільний характер;
✓ лояльність клієнтів;	
✓ позитивне ставлення до іміджу підприємства.	
✓ поява нових спеціалістів на ринку праці	

На сучасному етапі важливим завданням є оцінка рівня інноваційного розвитку в розрізі окремої держави. Одне з найбільших агентств фінансового консультування Bloomberg опублікувало рейтинг країн (всього 60 країн) з найбільш високим рівнем інноваційного розвитку (Bloomberg Innovation Index 2020) (табл. 2). [6]

Таблиця 2

Рейтинг країн з найбільш високим рівнем інноваційного розвитку

Рейтинг	Країна	Індекс
1	Німеччина	88,21
2	Південна Корея	88,16
3	Сінгапур	87,01
4	Швейцарія	85,67
5	Швеція	85,50
...
56	Україна	48,24
57	В'єтнам	47,64
58	Єгипет	46,29
59	Казахстан	46,10
60	Макао	46,09

Наведені дані свідчать про серйозну нестабільність у сфері науково-технічного розвитку в Україні при досить низькій зацікавленості суб'єктів

господарювання у впровадженні всіх видів інновацій. На даний момент, українська економіка дуже залежна від своїх сировинних галузей. Одним із ключових чинників, що впливає на темпи розвитку діджиталізації, є інституційне середовище – державна політика, законодавча і нормативна база, фінансові інструменти. Мляве розгортання інноваційних процесів у нашій економіці було обумовлено довгою відсутністю значимих нормативно-правових актів, що сприяли б прогресу в розвитку інноваційного виробництва, дуже слабким розвитком самої інноваційної інфраструктури, небажанням великого й середнього бізнесу вкладатися в серйозні та коштовні види інноваційного підприємництва. При цьому дуже важливо відзначити, що наразі в Україні намітилися позитивні зрушення у питанні реалізації планів, що використовують інструменти діджиталізації для зниження рівня бюрократії державного сектора. Першим кроком до digital-середовища став «розворот» до споживача та його запитів.

Сьогодні не всі бізнес-організації використовують всі напрямки та можливості діджиталізації. Найчастіше ними взяті на озброєння лише окремі діджитал-технології, що призводить до затримки їх діджитал-розвитку, а отже, знижує їх конкурентні переваги. Слід зауважити, що діджиталізація бізнесу є новим творчим процесом, організаційною інновацією, а отже точних інструкцій щодо її впровадження немає. Бізнес-організаціям доведеться зіткнутись з чисельними помилками, пройти шлях переосмислення форм, напрямів, методів, технології використання діджиталу. Важливою опорою діджиталізації та запорукою її успішності є інноваційний клімат в бізнес-організації та відповідна корпоративна етика, високий рівень якої є необхідним для надійної комунікації між всіма ланками управління з метою швидкого впровадження змін.

Отже, в умовах нанотехнологій для підтримки конкурентоспроможності підприємства необхідно не боятися використовувати можливості діджиталізації за всіма можливими напрямками та формами.

Список використаних джерел:

1. Гусева О. Ю. Легомінова С. В. «Діджиталізація як інструмент удосконалення бізнес-процесів, їх оптимізація»/ Наук. видання «Економіка. Менеджмент. Бізнес». –2018. №1(23).
2. Устенко М. О. Діджиталізація: основа конкурентоспроможності підприємства в реаліях цифрової економіки. Вісник економіки транспорту і промисловості № 68, 2019, С. 182-192
3. Фомичев К. Go digital or die: Діджиталізація бізнесу, як неминучість URL: http://www.nand.ru/professional-information/and_library/20565/
4. Діджиталізація – запорука успіху сучасного агробізнесу URL: <http://shels.com.ua/digitization.htm?sl=UA>
5. Що таке digital-стратегія і навіщо вона потрібна? URL: <http://digitalbee.com/blog/digital-marketing/chto-takoe-digital-strategiya-i-zachem-ona-nugna/>
6. Bloomberg Innovation Index 2020. URL: [bloomberg.com/news/articles/2020](https://www.bloomberg.com/news/articles/2020)